

ЕЛЕГІЯ

Вкотре себе на думці ловлю,
Що у долі є щастя скарбниця.
Все в житті сокровенне люблю,
А любов — це бездонна криниця.
Знав колись я романтики дні,
Звідки муки солодкі і гореч...
Хоч у мріях дозвольте мені
Бути з вами, жаданою, поруч.
Я нічого не хочу взамін:
Для довіри і погляду досить...
Всім єством відчуваю своїм,
Що душа моя ніжності просить.
Та не стану я знов молодим,
Не для мене кохання октави.
Сподівання розвіється дим,
Упаде на пожовклі отави.
Завітає до серця зима,
Замете всі стежини снігами...
Я ж раніше і гадки не мав,
Що любитиму вас до нестями.

Микола ВЛАДИЧУК.

с. Бабин.